

REJESTROWY (1) *ai*

rejestrowy, [**reistrowy**].

Oba e oraz o jasne.

[*sg n G reistrow(e)go.*] ◊ [*pl N subst rejestrow(e).*] ◊ [*G rejestrowych.*]

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.: registrowy.

Przymiotnik od „rejestr” ‘spis’:

a. *Spisowy, inwentarzowy:*

Wyrażenie: »księgi rejestrowe« [szyk zmienny]: Inventarium, Regestr/ xięgi regeſtrowe. Mącz 483a; [łóże zielone, stół przykryty kobiercem pstrym, 11 rejestrowych ksiąg, Catechismus niemiecki InwMieszcz 1574 nr 191/143, 1585 nr 262/247].

b. [*Oparty na spisie, poparty spisem lub innymi dokumentami:*

Wyrażenie: »reistrowe świadectwo« [szyk zmienny]: iste idem procorator opravÿa řeřzlÿ bý mv býlo pottreba řÿvego albo reÿřtrowego řwÿadecztva albo opczego, to vřřÿtko s řÿřthem opravÿla strona KsięgaSqdTrzeř 1539 nr 856, 1538 nr 823.]

KO